

Вісник

ЦВІТОМ СОНЦЯ СЯЄШ НАМ, НАШ ГІРНИЧИЙ ХРАМ!

НАЦІОНАЛЬНОГО ГІРНИЧОГО УНІВЕРСИТЕТУ

До учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції «Феномен Олеся Гончара в духовному просторі українства», присвяченої 95-річчю від дня народження письменника

Історичне фото: 2012 рік. У кабінеті ректора: Анатолій Поповський, Валентина та Олександр Галичі, Надія Сологуб, Геннадій Півняк, Віктор Пушкін, Марія Бутиріна, Світлана Ігнат'єва, Микола Гуменний, Ігор Михайлин, Людмила Ромащенко

Вкотре у стінах віковичного Національного гірничого університету ми зустрічаємо шановних дослідників творчості відомого українського письменника, громадського діяча, нашого славетного земляка Олеся Терентійовича Гончара. З глибоким розумінням у нашому вищому технічному закладі ставляться до вшанування його пам'яті. Наша спільна мета – зберегти найцінніші надбання українського народу, зокрема, чесність вищого Слова, яким сповнена творчість О. Гончара. Цей неоціненний скарб ми зобов'язані передати молодому поколінню.

Хочу подякувати всім, хто бере активну участь у роботі Центру культури української мови, який 10 років тому отримав ім'я Олеся Гончара і став осередком єднання й пропаганди творчості українського художнього слова. Мої найщиріші вітання нашій глибоко шановній Берегині – Валентині Данилівні Гончар. Вітаю давніх друзів університету – ректора Полтавського національного педагогіч-

ного університету Миколу Степаненка, заслуженого діяча мистецтв України Ярему Гояна, президента центру «Франко - Європа» Роланда Франка, талановиту поетесу і письменницю Лесю Степовичку, професора Анатолія Поповського, відомих дослідників гончарівської літературної спадщини Надію Сологуб, Валентину Галич та Олександра Галича, Володимира Калашника, Миколу Гуменного, Ігоря Михайлина, Людмилу Ромащенко й усіх науковців, які вперше зайдуть до гірничого храму науки, щоб спільно і плідно попрацювати на науково-практичній конференції. Це допоможе усвідомити глибину нашої любові до України, творців її духовності і культури. Успіхів нам усім на ниві творчих пошуків!

З повагою ректор Національного гірничого університету, академік НАН України Геннадій Півняк

Два сторічних ювілеї

Педагогічна діяльність та наукові розробки видатних діячів НГУ й сьогодні не забуті, бо працювали вони на майбутнє. На кафедрі збагачення корисних копалин відбулося урочисте засідання, присвячене 100-літнім ювілеям визначних педагогів і вчених: доктора технічних наук Юхима Юхимовича Серго та кандидата технічних наук Андрія Павловича Жендрінського.

Коло наукових інтересів Ю. Ю. Серго

було досить широким і включало актуальні аспекти рудопідготовки. Талановитий педагог і науковець залишив після себе десяток підручників і монографій, понад 200 науково-технічних статей.

Кандидат технічних наук А.П. Жендрінський мав глибокі знання щодо особливостей виробничих процесів, тому на його лекціях вирішувались конкретні теоретичні та практичні завдан-

ня. Свою наукову роботу він присвятив дослідженню флотації вугільних шламів на прикладі збагачувальної фабрики Дніпродзержинського коксохімічного заводу.

Справу відомих вчених під керівництвом професора П.І. Пілова продовжують вже їх учні та колеги, які пам'ятають про щирість і людяність цих незабутніх особистостей.

ІАЦ НГУ

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ!

Як свідчать факти, у березні народжуються талановиті й працьовиті люди, серед яких:

Володимир Ілліч Самуся, д.т.н., професор, завідувач кафедри гірничої механіки, член-кореспондент Академії гірничих наук України, відмінник освіти України;

Віра Олександрівна Салова, начальник навчального відділу НГУ, заслужений працівник НГУ;

Юлія Олександрівна Шабанова, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, відмінник освіти України;

Раїса Георгіївна Новікова, методист вищої категорії навчального відділу. За самовіддану працю протягом 45 років її нагороджено медаллю НГУ «За відданість».

Щиро бажаємо усім ювілярам університету:

Хай кожен день ясніє небом чистим,
Світанки сяють, скупані в росі,
У серці радість розквіта іскриста,
І радують щодня навколо всі.

Докучаєвському гірничому технікуму – 60

Володимир Кустов, директор Докучаєвського гірничого технікуму Державного вищого навчального закладу «Національний гірничий університет», говорить, що для нього 60-річна історія закладу – як людська доля. В його стінах формується не просто спеціаліст із закладеними знаннями, вміннями, навичками, а створюється людська особистість у всій її багатогранності. Культура, мораль, характер, вихованість юнака чи дівчини мають для педагогічного колективу технікуму таке ж значення, як і навчання та підготовка спеціаліста для гірничодобувної промисловості України.

За роки існування Докучаєвський гірничий технікум випустив понад 10000 спеціалістів. Сьогодні тут готують молодших спеціалістів за шістьма спеціальностями. Але як і раніше, домінують гірничі спеціальності.

ІАЦ НГУ

**Калейдоскоп подій:
лютий - березень 2013**

НГУ відвідав Генеральний консул Федеративної республіки Німеччина у Донецьку пан Клаус Ціллікенс. У ході зустрічі з ректором Геннадієм Півняком він розповів про свої спостереження за промисловими проектами донецького регіону, які пов'язані з гірництвом. Актуальним наразі є очищення та відведення шахтних вод, видобуток «небезпечного» метану із шахт та регенерація термиконів. За його словами, проекти подібних тематик ведуться й на його батьківщині. Консул прийняв запрошення ректора відвідати щорічний бал випускників, який відбудеться в червні.

15 березня Українсько - Американському лицю при Національному гірничому університеті виповнилося 15 років.

Ректор НГУ академік НАН України Геннадій Півняк у складі делегації МОНмолодьспорт України відвідав Міністерство освіти і науки Норвегії, а також Посольство України в Королівстві Норвегія (м. Осло). Метою візиту стала участь у Конференції з освітнього та науково-технічного співробітництва між Україною та Норвегією.

Днями на запрошення ректорату та Інституту гуманітарних проблем до НГУ завітала делегація Університету Заходу (Швеція) у складі першого проректора Яна Теландера та провідного викладача Томаса Вінмана. Розглядалися можливості поглиблення міжнародних зв'язків між навчальними закладами Швеції та України. Делегати зустрілися з ректором НГУ академіком НАН України Геннадієм Півняком. Практичним результатом переговорів стала розробка навчального курсу з основ демократії та громадянського суспільства, запропонованого для участі в конкурсі міжнародного фонду Tempus. Планується організація низки спільних заходів: літні школи, інтернет-конференції, обмін студентами та викладачами

На початку березня відбулася робоча зустріч у Німеччині проректора з міжнародних зв'язків Олександра Бешти з представниками провідних технічних університетів Німеччини. У рамках зустрічі було обговорено шляхи розвитку співробітництва між університетами, умови і плани подальшого співробітництва НГУ з Університетом Есслінгена на виконання наукових проектів і проведення досліджень.

Тижневу перепідготовку на курсах підвищення кваліфікації в університеті пройшли 14 спеціалістів Китайської Державної корпорації ядерної промисловості з напрямку «Технології буріння геотехнологічних свердловин та видобутку уранових руд». Після закінчення навчання вони отримали відповідні сертифікати, видані НГУ.

РІЗНИЙ ПІДХІД - МЕТА ОДНА

Дніпропетровськ - Київ - Відень - Леобен - Дніпропетровськ

Магістри Гірничого інституту Національного гірничого університету Євген Любимцев, Дмитро Малашкевич, Руслан Зубер нещодавно повернулися з Монтан Університету (м. Леобен, Австрія), де навчалися один семестр згідно з угодою, підписаною п'ятьма університетами, що увійшли до складу Міжнародного університету ресурсів (МУР).

Сутністю програми є отримання студентами поглиблених знань та умінь в гірничій справі з урахуванням досвіду різних шкіл, – пояснив проректор з міжнародних зв'язків НГУ Олександр Шашенко. – Кожен університет-партнер робить наголос на своїх освітніх розробках в тій чи іншій галузі гірництва. Кожен ВНЗ концентрує свої найкращі досягнення, вміння і кадровий потенціал для підготовки справді висококласних фахівців гірничої справи європейського й світового рівня. Важливість співробітництва університетів-партнерів МУР не тільки в обміні студентами. Це ще й розвиток та підвищення кваліфікації як вже досвідчених науковців, так і тих, хто тільки починає займатись наукою. Головне у програмі МУР – це збільшення довіри закордонних партнерів до якості освіти в Україні.

В один голос хлопці заявили, що їм сподобалася доброзичливість викладачів і професорів у Монтан Університеті.

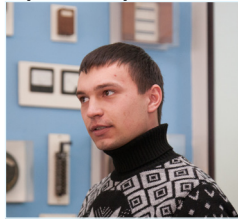
Євген Любимцев:

Приємно згадати, як навіть казково гарна природа в Леобені ніби вітала нас.

В Монтан Університеті ми мали гарну можливість удосконалити свою англійську практику. Група у нас була інтернаціональна: студенти з Мексики, Америки, Чехії, Австралії, України та інших країн. Навчально-лабораторна база там задовольнить будь-кого.

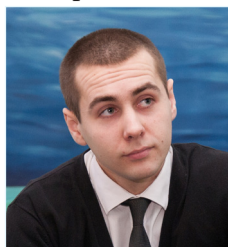
Артем Варавенко:

В НГУ ми навчаємося на кафедрі підземної розробки родовищ, а в Монтан Університеті –

на кафедрі Mining engineering and tunnelling. Згідно з умовами Болонської декларації нам запропонували обрати 10 напрямів, лекції з яких прослухали у повному обсязі. Всі четверо обрали: Mining in Austria and worldwide, Feasibility study, Mineral economic, Lab in Mining, Master English Foundation, Seminar in Mining, Computer application, Deposit modeling, Surpac introduction, Numerical method. У кінці навчання успішно склали іспити. До речі, екзамен з англійської мови включав обов'язкову перевірку технічної лексики, граматики і переказ найновіших новин техніки CNN, взятих з YouTube.

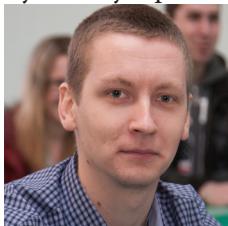
Дмитро Малашкевич:

Сподобалося те, що теорія тісно поєднувалася з практикою. Ми бували на підприємствах, спілкувалися з керівниками.

Нам давали завдання, приміром, виконати техніко-економічне обґрунтування шламосховища. До особливостей навчальної програми можна віднести те, що на відміну від нас в Монтан Університеті вивчають економіку стосовно загальних світових запасів мінеральних ресурсів. Ми ж більш конкретно орієнтовані на ту чи іншу галузь.

Руслан Зубер:

У лабораторіях Монтана можна було виконувати різні проекти. Представники кар'єрів дають можливість втілити

їх, але за однієї умови: все повинно гармоніювати з екологічним аспектом. Уявіть, як люди дбають про на-

вколишнє середовище! Що можна сказати, коли до 70% побутових та інших відходів у них переробляється... Вражає патріотизм всіх, хто причетний до Монтан Університету, – у них на флешках, ручках, брелках та іншому причандаллі зображений логотип Альма матер.

На фото: Монтан Університет

Коментар Олександра Кузьменка, професора кафедри підземної розробки родовищ НГУ:

Звичайно, не так просто майбутні інженери-гірники потрапили до Австрії. Спершу вони витримали відкритий конкурс на рідній кафедрі ПРР (завкафедри професор В.І.Бондаренко), де треба було показати хороші знання з фахових дисциплін і високий рівень володіння іноземною. Для цього на кафедрі є необхідні умови, створено спеціалізацію з вивчення англійської за професійним спрямуванням. Тож деякі дисципліни читаються лише англійською мовою. Дуже важливо, що наші магістри, навчаючись разом з ровесниками з різних країн світу, пройшли велику школу спілкування і життя. Тепер вони готуються до семестру, який проведуть у Німеччині. У недалекій перспективі магістри електротехнічного та машинобудівного напрямку НГУ теж зможуть навчатися за програмами МУР.

Валентина Шабетя, Надія Гринько
Інформаційно-аналітичний центр НГУ

НАМ СВІТИТЬ ЗОРЯНО ГОНЧАР

Напевне, як і для більшості, для нас знайомство з творчістю Олеса Гончара розпочалося ще в школі з роману «Собор». Ми не думали, що воно продовжиться і поглибиться, все ж вступили до вищого технічного закладу... Але нам пощастило по-справжньому відкрити талант письменника, дійсно проінняти духом його творів завдяки Центру культури української мови ім. Олеса Гончара.

Завдяки не випадковій випадковості ще на першому курсі ми долучились до діяльності Центру – і маємо бажання не розлучатися. Протягом всіх років навчання у гірничому ніби жаданий ковток води сприймали нашу участь в житті ЦКУМ. Ми інсценізували уривки з твору «Людина і зброя», виступали як читці на різних заходах. Нам безмежно поталанило, що у нашому житті зустрілися світлі берегині культури української мови Ірина Цюп'як, Світлана Ігнат'єва, Наталя Костюк, Олена Чумак, Ганна Жданова, Наталя Слобода, які відкривали для студентів-гірників Гончара по-новому. Дороги до нас прокладені багатьма відомими письменниками, поетами, літературознавцями.

Ніколи не забудуться наші поїздки на Зелені свята Гончарового дитинства до села Суха Полтавської області. Ось де справді відчуваєш живе народне життя, яким воно було споконвіку. Тут стараннями родини Олеса Терентійовича збережено музей-садибу його імені, зібрано безліч згадок, історій, пам'яток про письменника. Щороку в село стікається людська ріка – від відомих професорів, митців, літераторів – до звичайних школярів, щоб вшанувати пам'ять О.Гончара неперевершеним полтавським співом, музикою, віршами, виставами, просто добрим словом. І

для кожного тут знайдеться частування, привітна усмішка, тепле спілкування. Ми дійсно почувались в колі привітної згуртованої родини – родини Олеса Терентійовича. Вся природа тут ніби дихає глибоким спокоєм, а ти сидиш в старому садку, під деревом, висадженим ще сестрою Олеса Терентійовича, смакуєш гостинець і слухаєш-слухаєш-слухаєш, вбираєш в себе перлини мудрості, якими щедро пересипані тутешні розповіді. Звісно, щоразу не обходиться без пригод – де б, як не тут, ми, мешканки цегляних джунглів, навчилися доїти справжню корову та витягати цеберком воду із стародавнього пристрою-журавля.

А ще було знайомство із сестрою О.Гончара – Олександрою Терентіївною Совою, його онукою – також письменницею Лесею Гончар і її родиною: чоловіком – скульптором Русланом Найдю та маленькими діточками-козачатами. Якось до нашого університету в черговий раз завітала і дружина О.Гончара – Валентина Данилівна. Захоплено ми дивились на справжню українську леді – стриману, привітну й інтелігентну, яка протягом всіх років була музою, помічником і другом письменника.

Наш Центр – натхненне джерело, свіжість якого оживляє не лише університет, а й ціле місто. Озираючись на п'ять прожитих років в університеті, розуміємо – випадковостей не існує. Найголовніше – Олесь Гончар дав усвідомити, що коріння наше тісно пов'язане з нашою історією, культурою, талановитими земляками. Пишаємося цим, і низький уклін нашим вчителям!

Марія Бережна, магістр факультету економіки НГУ

Історичне фото: Ломівка 2012 рік. В гостях у Олександрі Сови, яку ми вітаємо сьогодні з 99-річчям!

«Німецька мова – це плюс!»

- Я вивчала три роки німецьку у ліцеї, але якось мені не дуже це вдавалося. Думала, що з німецькою розпрощаюся)). Та на фірмі, де у майбутньому збиралася працювати, партнери були німці. Тож і вирішила, що хороше знання німецької буде не зайвим у моєму резюме. Мені в цьому допоміг Українсько-німецький культурний центр. Сама форма навчання тут дуже сподобалася, як і підхід викладачів. Результат занять? Я вже двічі їздила до Німеччини, була в Австрії як перекладач. (З інтерв'ю з Оленою Піроговою, студенткою 5-го курсу НГУ)

Яких тільки клубів не існує в нашому місті. Виявляється, є навіть клуб любителів німецького кіно. Широкий загал мало знайомий з цими картинками. А людям, які вивчають німецьку, це дуже цікаво. Чим німецькі фільми цікаві і де їх можна подивитись? Про це вам можуть розповісти в Українсько-німецькому центрі Національного гірничого університету. Він був заснований у 1997 році і став партнером Гете-Інституту (ФРН), що популяризує німецьку мову за кордоном. Відтоді вивченню німецької мови у Придніпровському регіоні за нудними підручниками настав край. Ті, хто вже закінчив навчання в УНКЦ зауважують, що в ньому працюють професіонали, вивчення іноземної мови з якими стало захоплюючою подорожжю.

- Наші курси охоплюють рівні мовної підготовки від А1 до С1. Крім того, ми пропонуємо спеціалізовані курси, наприклад, ділова німецька мова і німецька мова для професійного спілкування. У нашому Центрі регулярно відбуваються засідання клубу любителів німецького фільму під керівництвом носіїв мови. Перегляд і обговорення німецьких кінокартин проходить з однією особливістю: всі фільми демонструються мовою оригіналу, без перекладу і субтитрів. Організуємо й проводимо Октоберфест, Різдвяні свята, цикли презентацій на культурологічні й країнознавчі теми, - розповідає директор УНКЦ Ірина Анатоліївна Яременко.

У 2009 році УНКЦ отримав печатку якості Гете-Інституту. Тож бажаючі вивчати німецьку в НГУ можуть бути спокійними, бо печатка означає повну відповідність всім стандартам якості Гете-Інституту, за програмами якого працює Центр. За останні роки зросло значення німецької мови як другої іноземної мови, адже сьогодні Німеччина займає лідируючі позиції в Єврозоні, німецьку мову можна почути на всіх значимих заходах високого рівня. Це демонструє також число слухачів УНКЦ. У 2010 році їх було близько 270 чоловік, в 2011 році - 350, а торік - 415. Аудиторія різноманітна, це і студенти, які хочуть навчатися в німецьких, австрійських або швейцарських університетах, і люди, які потребують знання

німецької мови для своєї професійної діяльності. Є також літні люди, які хочуть виїхати до Німеччини. Багато українських лікарів, яким у Німеччині можуть надати роботу з умовою, що вони матимуть сертифікат Гете-Інституту.

В УНКЦ працюють 12 викладачів високого професійного рівня, підтверженого наявністю у всіх сертифікатів міжнародного зразка. Вони регулярно підвищують свою кваліфікацію на методичних семінарах, організованих Гете-Інститутом. Викладачі Центру також регулярно отримують стипендії Гете-Інституту та проходять стажування у різних містах Німеччини. Наприклад, Директор УНКЦ Ірина Яременко у 2012 році стажувалася за рахунок стипендії Гете-Інституту в Берліні, а методист Центру Галина Шенцева - в Штутгарті за рахунок фонду ім. Роберта Боша. Постійно тут викладають носії мови, приміром, зараз заняття ведуть лектор Фонду ім. Роберта Боша Катарина Лемме і лектор ДААД Антье Крюгер.

З 2007 року директором УНКЦ є Ірина Яременко, з її легкої руки Центр розширив навчальну, методичну, міжнародну і культурологічну роботу. Вона є експертом з розробки тестів для Українського Центру оцінювання якості освіти, що використовуються при проведенні незалежного тестування з німецької мови. Нещодавно журналіст часопису Vitamin de Вільгельм Зімерс (це журнал для молоді, яка вивчає німецьку мову) опублікував інтерв'ю з Іриною Анатоліївною під промовистим заголовком «Німецька мова – це плюс. Центр вивчення німецької мови в Дніпропетровську». **На запитання: Багатомовність підтримується в Європі. Що Ви порадите молодим людям, які вивчають в школі англійську мову? Директор УНКЦ відповіла так:**

- Біля вхідних дверей нашого офісу висить гасло: «Англійська – це необхідність. Німецька – це плюс». Я вважаю, що це гасло дуже добре відображає сьогоденну ситуацію. Тому я раджу молодим людям, які хочуть бути успішними на глобальному ринку праці, поряд з англійською мовою обов'язково вивчати німецьку.

Ми ж додамо, що грамотна німецька мова може серйозно вплинути на кар'єру і подальше життя. Можна знайти престижну роботу в німецькомовних державах, вільно спілкуватися з іноземними колегами і друзями або змінити місце проживання. У діловому спілкуванні знання другої міжнародної мови (після англійської) стає важливою перевагою, можна спілкуватися з європейськими партнерами без перекладачів. Крім того, можна в оригіналі почитати Кафку, Ніцше, Гете, Ремарка і розуміти, про що співає «Rammstein».

Валентина Шабетя, ІАЦ НГУ

К 95 - летию Марка Риппа

Что привлекает меня в судьбе Марка Григорьевича Риппа? Она символ беззаветности, символ бескорыстия и глубоких убеждений.

Сегодня это драгоценная находка, по которой можно судить о нравственности, времени в котором жил, работал, созидал Марк Григорьевич. Талант руководителя, воспитателя М.Г. Риппа с особой отчетливостью проявился на посту декана механико-машиностроительного факультета, который он возглавлял на протяжении двадцати с лишним лет.

Каким остался у меня в памяти этот удивительный человек? Интеллигент, наделенный чувством такта и высокой культуры, тонкий знаток юмора, прекрасный организатор, блестящий преподаватель и полемист, видный специалист в области гидродинамики. Но главное его достоинство - в умении слушать и слышать собеседника, принимая чужие переживания как свои личные. Марк Григорьевич поль-

зовался большим уважением студентов и сотрудников университета. Знаю от многих выпускников университета об их благодарности и доброй памяти Учителя, судьбу которых определил Марк Григорьевич. Мне особое удовольствие доставляло общение и работа с этим вдумчивым, мудрым руководителем. Прекрасно владеющий методологией и техникой преподавания, знанием учебного процесса, его планированием и содержательной частью, М.Г. Рипп оказывал большую и неоценимую помощь кафедре в ее развитии. При активной поддержке Марка Григорьевича была восстановлена подготовка специалистов по технологии горного машиностроения, роль которой в развитии машиностроительного комплекса неуклонно возрастает. В большинстве случаев между двумя датами человека остается одно тире. Такого не скажешь о Марке Григорьевиче Риппе. Он прожил яркую жизнь, полную тревог и ожиданий, наполненную ратным, созидательным и творческим трудом, и этим он нам дорог и незабываем.

Ростислав Дидык,
заведующий кафедрой горного
машиностроения, профессор

ПАМ'ЯТІ КОЛЕГ

ВІН БУВ КРАЩИМ НАЧАЛЬНИКОМ ВІДДІЛУ КАДРІВ В УКРАЇНІ

Відійшов у вічність Володимир Григорович ІЗОТОВ, начальник відділу кадрів Національного гірничого університету, підполковник у відставці. Це сталося 23 лютого, а народився він 16 лютого 1956 року у Дніпропетровську. Після закінчення школи став курсантом Полтавського вищого зенітно-ракетного командного училища. Служив у Радянській армії та Збройних силах України на командних штабних та викладацьких посадах. У 1999 році звільнений у запас. Але як людина дисциплінована і діяльна продовжив освіту в Інституті управління і права при Президенті України. До гірничого університету Володимира Григоровича запросили на посаду начальника відділу кадрів. Про його високий професіоналізм свідчить той факт, що у конкурсі журналу «Довідник кадровика» В.Г. Изотов став переможцем у галузі знання трудового законодавства, кадрового діловодства і навчання персоналу. В душі Володимир

Григорович був філософ і романтик, він любив поезію і сам писав поетичні рядки:

Вся моя жизнь – это поиск,
движение, стремление
новых путей, вариантов,
возможных решений,
острых идей,
достойных задач и забот.
Но время безжалостно,
время идет и идет...

Працівники університету запам'ятають його як людину, з якою було приємно спілкуватися. Добра пам'ять про Володимира Григоровича житиме у серцях його рідних, знайомих, товаришів по військовій службі і співробітників університету.

Ректорат, колектив університету

12 марта исполнилось сорок дней, как ушел в мир иной Виктор Николаевич Лапицкий. Более 40 лет он проработал в нашем вузе. Защитил кандидатскую диссертацию. Готовил к защите докторскую. В свое время руководил научно-исследовательской лабораторией. Работал на кафедре экологии доцентом со дня ее основания, был руководителем центра «Экобезопасность».

Виктор Николаевич был неординарной личностью. Никогда не останавливался на достигнутом. Всегда выдвигал новые идеи и планы. Изобрел новые приспособления по обогащению золотосодержащих песков, которые возможно было применять для извлечения

полезных компонентов их отходов горно-металлургической промышленности. Одним из первых разработал технологию по переработке твердых бытовых отходов. Под его руководством были открыты уникальные комнаты из зеленой глины и шунгита. Вел большую общественную работу, направленную на злободневные экологические темы. Был учредителем, а затем и председателем общественного движения Украины «За право граждан на экологическую безопасность». Он был прекрасным отцом и дедушкой. Самостоятельно поставил на ноги троих детей и принимал участие в воспитании их детей.

Для коллектива кафедры полной неожиданностью стала смерть Виктора Николаевича. Мы скорбим и сожалеем о его безвременном уходе из жизни. Он бы мог еще многое сделать.

Коллектив кафедры экологии

ТВОРІННЯ РУК ЖІНОЧИХ

Традиційна виставка, організована жіночою радою і працівниками бібліотеки НГУ, прикрасила ці березневі дні в університеті.

В умілих жіночих руках оживає будь-який матеріал. Дикуєшся безмежній фантазії наших колег, їх бажанню зробити оточуючий світ красивішим і добрішим. Виставку відкрили оригінальні за кольором і поєднанням матеріалів композиції доцента кафедри філософії Юлії Пазинич. Не можна було залишитися байдужим, побачивши яскравого півня Наталі Гроховської чи квіткові натюрморти Олени Алхімової, або сплетені гачком вироби Ольги Ільченко, співробітників редакційно-видавничого комплексу. Привернули увагу ляльки Тільда у виконанні Маргарити

Артем'євої, Ірини Пиндич з АГЧ та Ольги Гнездилової з ММФ. Вже давно визнана оригінальність виробів у техніці декупаж Людмили Шумельчик. Тепер до неї приєдналася молода колега Анжела Склярова. Уперше на публіку умовили виставити чудові вишивки бісером касира Наталі Корінь. У повному захваті сприймалися філігранно оформлені шовковими стрічками подушки Ірини Коптевої. Деякі красиві речі представила завідувач канцелярією

Любов Лупацій. Хоча у цьому відділі щодня можна милуватися композиціями на різноманітну тематику. Ще згада-

ємо постійну учасницю подібних виставок доцента Ірину Цюп'як і її теплі ілюстрації до дитячих книжок.

Але повний аншлаг був, коли на уявний подіум вийшли наші гарні жінки в ажурних виробках, сплетених гачком, як кажуть, золотими руками викладача кафедри філософії Тетяни Журавльової. До речі, вона разом з ведучим Юрієм Бучавим натхненно і з любов'ю прокоментували вироби кожної з учасниць виставки.

Привітав наших рукодільниць поетичними рядками керівник літстудії НГУ «Угольок» Сергій Куликів разом з любителями поезії Михайлом Журавльовим, Нікітою Смирновим, Олександром Кузіним та Сергієм Красковим. Цілуємо Ваші умілі руки, наші дорогі жінки!

ІАЦ НГУ

Що довелось нам пережити...

Майже чверть століття минуло відтоді, коли наші солдати залишили жорстокий афганський військовий полігон і повернулися на Батьківщину. Але війна навечно поселилася в їх пам'яті і серцях. Можна скільки завгодно полемізувати з приводу того, справедливо це чи ні, звинувачувати тих, хто послав юнаків на цю бійню. Та скільки доводилося розмовляти з учасниками афганських подій, жоден, особливо з офіцерів, не поскаржився на цю несправедливість. Полковник запасу Сергій Чалий міркує так: «Можливо, я і не потрапив би до Афганістану, але долею призначено мені бути там. Доля ми не можемо противитися. Тим більше я – офіцер. Головне – не стати зрадником». Додам, що Сергію Олексійовичу довелось побувати у «гарячих точках» і нести величезну відповідальність як начальнику оперативного відділу штабу корпусу.

Обпалений афганським палючим вітром війни і наш викладач, доцент кафедри історії та політичної теорії, підполковник у відставці Анатолій Володимирович Поух. У мирні дні він веде невпинний бій проти байдужості, вчить юнаків і дівчат плекати вдячну пам'ять про захисників Вітчизни, а ще шанувати старших. Неоціненну справу робить А.В. Поух як керівник військово-патріотичного клубу ім. капітана А. Грязнова НГУ. На чергове засідання він запросив своїх побратимів по афганській війні: полковників запасу А. М. Тимошенка, В.О. Лекомцева (нині голова обласної організації інвалідів війни Збройних сил та учасників бойових дій). Їх розповіді про дні минулі були стриманими, але хвилюючими. Як висловилися після закінчення зустрічі студенти, «нам важливо почути правду без прикрас від очевидців».

Надзвичайно важливу місію військового радника ви-

конував на початку війни підполковник у відставці, наш співробітник В.І. Молчанов. Нині Віталій Іванович очолює раду ветеранів НГУ і проводить виховну роботу серед молоді.

У минулому начальнику інженерної служби 40-ї армії Т. П. Поварчуку довелось керувати саперними роботами. З боєм у серці написав він рядки про десятки бойових операцій і сотні загиблих солдат у своїй книзі «Просто сапер», яку подарував нашій бібліотеці.

21 рік було випускнику військового училища Олегу Вікторовичу Ляшенку, коли він потрапив в Афганістан. На практиці набував досвіду, швидко пройнявся головним офіцерським обов'язком: сам погибай, а іншого виручай. О.В. Ляшенко брав участь у найважчих операціях. Нині майор запасу згадує про пережите навіть з гордістю. Особливо після того, як у 2006 році у Москві випадково познайомився з корінним афганцем, який воював на боці противника. «Ви були справжніми воїнами. Це ми зрозуміли після того, як нашу країну окупували американці. Найвище слово похвали для вас – «шураві», так ми називаємо і наших кращих вояків».

Весь біль сучасного «афганського синдрому» виклав у піснях учасник тих подій Василь Миколайович Дідук. Все там правда: і те, що люди сам на сам залишилися з ранами фізичними і психічними, і те, що ставлення до них двоє... І все ж побажаємо колишнім воїнам-афганцям сили духу у мирні дні. Не сумнівайтесь – ми вас дуже поважаємо!

Максим Сисенко, студент ФІТ

ПІСНЯ СЕРЦЕ ЗВЕСЕЛЯЄ

Хорошу традицію зустрічати весняні свята оригінальними програмами художньої самодіяльності започаткували голова жіночої ради Любов Блохіна разом директором культурно-освітнього центру НГУ Наталією Луценко. Цього року шостого березня відбувся справді феєричний концерт «Легко на серці від пісні веселої», у якому взяли участь працівники та викладачі університету, які виконали пісні з популярних кінофільмів ХХ століття.

Присутні вкотре переконались – в НГУ працюють не лише професіонали своєї справи, але й талановиті особистості. А до того додамо – ще й мужні. Не кожен ризикне вийти вперше на сцену, скажімо, не заради власного іміджу, а просто з любові до пісні і до своїх колег. Кожен номер був сюрпризом для глядачів, який гарно презентували яскраві ведучі свята Даниїл Іванов та Катерина Причина.

Першою приємною несподіванкою стала пісня "У природи нет плохой погоды" з кінофільму "Служебный роман" у виконанні Любові Геннадіївни Блохіної. Справді підняла всім настрої керівник інформаційно-аналітичного центру Наталія

Лисневська "Песенкой о хорошем настроении" з кінофільму 50-х "Карнавальная ночь".

Порадували своєю увагою жінок наші чоловіки. Їх пісні були серйозними і ліричними, як «Березы» з телесеріалу «Участок» у виконанні Бориса Єрмака, начальника навчально-виробничих майстерень НГУ, або пісня "Когда весна придет, не знаю..." (радянський кінохіт "Весна на Заречной улице"), яку задушевно співав завідуючий лабораторією системного аналізу та управління Михайло Дорошенко. Вдало передав образ героя пісні "Я в весеннем лесу" з кінофільму "Судьба резидента" заступник декана факультету будівництва Андрій Третьак. Неповторним був Яшка-циган з кінофільму "Неуловимые мстители" у виконанні викладача кафедри фізичного виховання Віктора Радинського. Вражаюче проникливо співав викладач кафедри геодезії Олександр Янкін пісню "Черные подковы" з кінофільму "Не может быть!". А доцент кафедри історії та політичної теорії Михайло Zenкін підкорив серця улюбленим шлягером багатьох поколінь "Одинокая бродит гармонь" з кінофільму "Дело

Румянцева".

Журналісти газети "Вісник" Валентина Шабета та Надія Гринько обрали філософську тему віршів поета Рабіндраната Тагора, що звучала у фільмі "Вам и не снилось". Змінила свій сценічний імідж інспектор ректорату Антоніна Дибрина і торкнулася ліричної теми у романсі "Ах, эта женщина в окне" з однойменного кінофільму. Завжди стильна асистент кафедри ЕКіТ Аліна Зазимко була неперевершеною у ролі Леді Мері з кінофільму "Мэри Поппинс, до свидания!". Методист МІБО Наталя Ключникова яскраво нагадала про музичний фільм "Ах, водевиль, водевиль..." . Доцент кафедри збагачення Лариса Цибулько заспівала задьористу пісню "Стою на полустаночке" з телесеріалу "День за днем". А завершив концерт Юрій Вронський, заступник декана факультету будівництва, популярною піснею "Ваше благородие..." з не менш популярного кінохіта "Белое солнце пустыни". Глядачі проводжали учасників концерту під вигуки "Браво!".

Дарина Бутко, ІАЦ НГУ
Фото відеостудії "Юність"

ПІДГОТОВКА І ДРУК:
Редакційно-видавничий комплекс НГУ
Редактор **Надія Гринько**
Верстка **Дарина Бутко**

НАША АДРЕСА:
49027, м.Дніпропетровськ,
пр. К. Марса, 19, кімн. 5/48,
e-mail: pressnmu@gmail.com, тел. 47-08-75

Реєстраційне свідоцтво
ДП №994.
Наклад 1000 прим.
Зам № 41